

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen tak for svaret, men jeg vil da spørge fru Elisabeth Arnold, om ikke man kan blive så bange for døden, at man begår selvmord. Er det ikke en overreaktion? Kan man ikke blive så bange for kriser omkring kronen, at man simpelt hen afskaffer den? Det er jo klart, at så er der ikke kriser, men heller ikke nogen krone mere, noget selvstændigt dansk pengevæsen eller en selvstændig dansk økonomi, og dér kan prisen være for høj. Og i alt fald de økonomiske vismænd sætter dét op på den ene side og siger: Vi mister noget handlefrihed selv i den økonomiske politik i fremtiden, og dét er ikke bare i de nærmeste år, det er også i en fjern fremtid, til gengæld for nogle helt konkrete fordele på den anden side, som vi alle – selv fru Mimi Jakobsen – kan forstå i form af vekselomkostninger, som vi slipper for, og sikkerheden om nogle kurser, og det er slet ikke så skræmmende, som regeringen og fru Elisabeth Arnold giver udtryk for, at den byttemandel er en god idé økonomisk. For hvis det overordnede mål er fred og stabilitet, så kan vi udmærket få det med det handelssamarbejde, vi har, og med hver vores forskellige valutaer i konvojmodellen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er da rigtigt, vil jeg sige til hr. Frank Dahlgaard, at vi mister noget handlefrihed. Vi mister en suverænitæt, som vi ikke bruger, som vi ikke har brugt i 18 år, og et stort flertal herinde har sagt gentagne gange og i dag, at vi ikke ønsker at bruge den handlefrihed, som vi fraskrev os for 18 år siden, da vi i øvrigt som støtte til det parti, hr. Frank Dahlgaard tilhørte dengang, støttede fastkurspolitikken som en start på en genopretningspolitik, som vi alle sammen synes har været meget vellykket.

Den handlefrihed, som vi afgav fuldstændig frivilligt for 18 år siden, ønsker vi ikke at have. Vi ønsker ikke at bruge den. Og jeg kan kun sige, når hr. Frank Dahlgaard mener, vi skal fastholde den handlefrihed, at tre ud af fire økonomer – var det ikke det, der var i rapporten fra Rådet for Europæisk Politik? – anbefaler et ja til euroen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Frank Dahlgaard for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Fru Elisabeth Arnold siger, at vi har afskrevet os devaluering og det der i 18 år. Det er jo ikke rigtigt. Det er 13 år. Den sidste justering i forhold til den danske krone og den tyske D-mark fandt sted i 1987. Det kan i øvrigt økonomiministeren bekræfte. I 13 år har vi ført fastkurspolitik. Men vi har hele tiden haft nødbremsen hængende i togvognen. Hvis der skete noget uforudset, noget alvorligt, så kunne der trækkes i bremsen på flere måder: ved en devaluering, ved en revaluering, ved at gå ud og flyde med kronen i forskellige former.

Det er alt sammen beskrevet i et notat, jeg har delt om til pressen i går, og som jeg også kan give fru Elisabeth Arnold, om de forskellige friheder, vi har. Og det er jo ikke bare noget med at gribe ind, hvis Danmark bliver oversvømmet, eller der kommer kogalskab eller andre vanvittige eksempler. Der findes fornuftige eksempler på den frihed, vi giver afkald på ved at give afkald på vores egen krone.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen jeg glæder mig til, at hr. Frank Dahlgaard selv får ordet, for så vil jeg nemlig spørge ham om, hvad det er for nogle interessante eksempler, for jeg har netop skrevet kogalskaben, drivhuseffekten og pensionsbomben, som var nævnt som de ting, som skulle få Danmark til at gribe i nødbremsen, men hr. Frank Dahlgaard siger nu, at han har nogle flere interessante eksempler, som skal kunne bruges. Dem vil jeg vende tilbage til, når hr. Frank Dahlgaard får ordet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Og så går vi tilbage til ordførerrækken, og det er hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Efter Enhedslistens opfattelse er euroen et nyliberalt, konservativt projekt, som vil føre til mindre demokrati, mindre velfærd og en almindelig politisk højredrejning i Europa, og hvis Danmark kommer med, også her i Danmark. Derfor forstår man jo til fulde også den partipolitiske interesse, som Venstre og De Konservative vil kunne have i at få et ja. De får så at sige traktatfæstet deres økonomiske politik.